

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995 – 1996

5 DECEMBER 1995

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van
de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996**

VERSLAG

**namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant
uitgebracht door de heer Walter Vandenbossche
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

BELEIDSBRIEF

**Vlaanderen en zijn hoofdstad Brussel
Bouwen aan een leefbaar Brussel waar iedereen zich thuis voelt
Beleidsprioriteiten 1995-1999**

VERSLAG

**namens het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant
uitgebracht door de heer Walter Vandenbossche**

Samenstelling van het Advies- en Overlegcomité :

Voorzitter : de heer Herman Suykerbuyk.

Vaste leden : mevrouw Sonja Becq, de heren Herman Candries, Michel Doomst, Herman Suykerbuyk, Walter Vandenbossche ;
de heren Leo Goovaerts, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;
de heren Fred Dielens, Marcel Logist, Michiel Vandenbussche ;
de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hautthem ;
de heer Etienne Van Vaerenbergh ;
de heer Jos Geysels.

Plaatsvervangers :

de heer Georges Cardoen, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Hugo Marsoul, Leonard Quintelier, Hugo Van Rompaey ;
de heer Jaak Gabriels, mevrouw Sonja Van Lindt, de heer Mandus Verlinden ;
de heren André Kenzeler, René Swinnen, Bruno Tobback ;
de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Roeland Van Walleghem ;
de heer Willy Kuijpers ;
mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

15 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 9 : Amendementen
- Nr. 10-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting

145 (1995-1996)

- Nr. 1 : Beleidsbrief

Zie ook :

12 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Toelichtingen

16 (BZ 1995)

- Nr. 1 : Administratieve begroting
- Nr. 2 : Wijzigingen van de administratieve begroting

17 (1995-1996)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

DAMES EN HEREN,

Het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant heeft de hem toegewezen decreetsbepalingen en programma van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 besproken tijdens zijn vergadering van 21 november 1995. Deze bespreking gebeurde aan de hand van de beleidsbrief "Vlaanderen en zijn Hoofdstad Brussel. Bouwen aan een leefbaar Brussel waar iedereen zich thuis voelt. Beleidsprioriteiten 1995-1999, ingediend door mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid (Stuk 145 (1995-1996) – Nr. 1).

I. Inleidende uiteenzetting door mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid

Met deze beleidsbrief die beleidsopties bevat voor de gehele regeerperiode van 1995 tot 1999, wil de minister vooral vier zaken betrachten :

1. Een overzicht geven van de belangrijkste stedelijke problemen waarmee het Brussels Gewest vandaag wordt geconfronteerd en daarbij duidelijk maken dat ook de Vlaamse Gemeenschap hierin een verantwoordelijkheid draagt.

2. Het belang benadrukken van een hechte band tussen Vlaanderen en Brussel, wat dit beleidsmatig moet inhouden en hoe het overleg tussen de Vlaamse en de Vlaams-Brusselse beleidsinstanties kan worden concreet gemaakt.

3. Een overzicht geven van het gevoerde beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel en per beleidsdomein aangeven waar koerscorrecties zich opdringen. Het betreft hier de horizontale opdracht die mevrouw Anne Van Asbroeck als coördinerend minister van Brusselse Aangelegenheden moet waarmaken.

4. De beleidsopties toelichten die de minister van Brusselse Aangelegenheden zelf wenst te realiseren, onder meer met de eigen middelen waarover zij beschikt.

1. STEDELIJKE PROBLEMEN

In het regeerakkoord wordt de aanpak van het stedelijk verval en de verpaupering van achtergestelde buurten als één van de centrale beleidsopties van deze regering naar voor geschoven. Het spreekt vanzelf dat de Vlaamse regering hierbij ook ten aanzien van de hoofdstad haar verantwoordelijkheid moet opnemen. In geen enkele Vlaamse stad stellen de stedelijke problemen zich zo scherp dan in Brussel.

De stadsvlucht van vooral jonge gezinnen naar de rand, de sociaal-ruimtelijke polarisatie in de stad met de arme centrumgemeenten en de rijke residentiële gemeenten in het zuiden, de vicieuze cirkel in een aantal armere gemeenten van dalende inkomsten en stijgende kosten en dit alles gecombineerd met de lasten van de hoofdstedelijke en de centrumfuncties... Al deze aspecten worden in het eerste hoofdstuk van de beleidsbrief bondig beschreven als aanzet om ook de Vlaamse Gemeenschap voor haar verantwoordelijkheid te stellen.

Uiteraard ligt een groot deel van de responsabiliteit in de strijd voor het stedelijk herstel bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op het vlak van ruimtelijke ordening, huisvesting, mobiliteit, tewerkstelling enzovoort. Maar ook vanuit haar

gemeenschapsbevoegdheden kan de Vlaamse Gemeenschap tal van initiatieven nemen voor het herstel van de leefkwaliteit van Brussel en de strijd tegen de sociale uitsluiting.

Alle ministers van de Vlaamse regering hebben zich geëngageerd om binnen hun bevoegdheidsdomeinen de aanpak van de stedelijke problematiek extra te stimuleren. Ook in het beleid ten aanzien van Brussel vanuit de verschillende departementen en vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) moet dit een constant aandachtspunt zijn.

Daarnaast is er het Sociaal Impulsfonds (SIF) waarvoor momenteel een decreet wordt uitgewerkt en waarbij de minister erover zal waken dat Brussel de nodige aandacht krijgt.

1996 zal een overgangsjaar zijn waarin het decreet aangaande het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen (VFIK) nog verder zal worden uitgevoerd, maar waarbij reeds een aanvang zal worden genomen met het betoelagen van een geïntegreerde wijkwerking in de achtergestelde buurten. De minister denkt eraan om in Brussel reeds een tweetal modelprojecten op te zetten. Tijdens de daaropvolgende jaren zal, op basis van een analyse van deze modelprojecten, een geïntegreerde werking worden ontwikkeld in alle Brusselse buurten waar de achterstellingsproblemen zich manifesteren en waar ook vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan geïntegreerde wijkontwikkeling wordt gedaan. Hierbij denkt de minister vooral aan de buurten waarvoor wijkcontracten worden afgesloten. Het lijkt mevrouw Anne Van Asbroeck wenselijk dat hiervoor ook een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt afgesloten.

2. BAND VLAANDEREN-BRUSSEL

Dat de Vlaamse Gemeenschap Brussel ten volle als haar hoofdstad blijft beschouwen, blijkt ook uit het regeerakkoord van deze regering. De Vlaamse regering wil deze hoofdstedelijke functie waarmaken door er "blijvend te investeren in mensen en middelen" en door "haar inspanningen op te drijven opdat de Brusselse Vlamingen en de Vlaamse Gemeenschap zich maximaal kunnen ontplooiën in hun multi-culturele hoofdstad Brussel".

De keuze voor een blijvende band Vlaanderen-Brussel, wat duidelijk een andere optie is dan deze van de Franstaligen, mag evenwel geen holle slogan zijn die het goed doet op Vlaamse manifestaties en vieringen. Deze band vraagt om een duidelijke strategische visie op de plaats van de Brusselse Vlamingen in de hoofdstad en hun relatie met de Vlaamse Gemeenschap.

In haar beleidsbrief geeft de minister hiervoor een aanzet op drie domeinen.

Ten eerste moet de Vlaamse Gemeenschap, meer nog dan in het verleden, specifieke bepalingen voor Brussel in de decreten en besluiten uitwerken. Niet om voor Brussel een "aparte" behandeling op te eisen, maar vooral om de toepasbaarheid van het Vlaams beleid in Brussel mogelijk te maken. De Brusselse context is immers zeer verschillend van deze in het Vlaams Gewest : concurrentieel aanbod van voorzieningen door Franstaligen, minderheidspositie van de Vlaamse Gemeenschap, ontoereikende rol van de gemeenten, grootstedelijke problematiek.

Deze specifieke benadering kan tot stand gebracht worden door middel van "Brussel-paragrafen" in de decreten (bijvoorbeeld het decreet aangaande de culturele centra), voorafnames voor de VGC bij de verdeling van fondsen (bijvoor-

beeld 40 miljoen voor kansarmoedeprojecten, 6 percent voor het uitvoeren van een jeugdwerkbeleidsplan, ...) of via de overdracht van bevoegdheden in uitvoering van de artikelen 65 en 66 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen. In haar beleidsbrief verwijst mevrouw Anne Van Asbroeck in dit verband naar de studie van de professoren Van Hassel en Rimanque van de Katholieke Universiteit Leuven waarvan zij de lezing ten zeerste aanbeveelt.

De minister meent dat het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant op het gebied van de toepasbaarheid van de decreten en een eventuele toepassing van de overdrachtsartikelen belangrijk werk kan leveren.

Voor de realisatie van een goed complementair bestuur vanuit de Vlaamse Gemeenschap en de VGC moeten ook de nodige overlegkaders worden tot stand gebracht.

Op het niveau van de administraties heeft de minister bij haar aantreden een Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel opgericht. Alle administraties van de Vlaamse Gemeenschap die met het gemeenschapsbeleid ten aanzien van Brussel te maken hebben, als ook een aantal pararegionale instellingen en de administratie van de VGC zijn erin vertegenwoordigd. De minister zal niet nalaten de rapporten die de ambtelijke commissie zal opstellen ook aan de leden van dit advies- en overlegcomité voor te leggen.

Naast dit ambtelijk overleg neemt mevrouw Anne Van Asbroeck zich ook voor de dialoog tussen de leden van de Vlaamse regering en het college van de VGC te stimuleren. Tenslotte is ook een gestructureerd overleg tussen het Vlaams Parlement en de VGC-raad wenselijk.

3. EEN GEÏNTEGREERD VLAAMS BELEID VOOR BRUSSEL

In dit hoofdstuk geeft de beleidsbrief een overzicht van het Vlaams beleid ten aanzien van Brussel voor ieder van de gemeenschapsgebonden beleidsdomeinen. Aangeduid wordt hoe het gesteld is met de Brusselse toepasbaarheid van de verschillende regelgevingen, hoe Brussel aan bod komt in de programmaties en waar koerscorrecties zich opdringen. Dit is zeker geen exhaustieve opsomming.

Wat in dit hoofdstuk staat is vooral een aanzet tot dialoog over het te voeren beleid. Als coördinerend minister voor Brusselse Aangelegenheden zal mevrouw Anne Van Asbroeck de functioneel bevoegde ministers regelmatig op hun verantwoordelijkheid ten aanzien van Brussel wijzen.

De minister gaat in deze inleiding niet in op ieder van de sectoren waarover in de beleidsbrief wordt geschreven ; zij is wel bereid naar best vermogen op de vragen hierover te antwoorden.

De minister heeft tijdens de vier maanden dat zij in functie is niet stilgezeten. Op kabinetsniveau werden reeds verscheidene gesprekken gevoerd met de kabinetten van de ministers Luc Martens (vooral over het cultuurbeleid) en Luc Van den Bossche (over enkele onderwijsdossiers en de basiseducatie). Ook met het kabinet van minister van Tewerkstelling Theo Kelchtermans werden gesprekken op gang gebracht over de oprichting van een Subregionaal Tewerkstellingscomité voor Brussel, de omschakeling van het Derde Arbeidscircuit-statuuut en de toepassing van de Weerwerkacties te Brussel.

4. HET BELEID VAN DE MINISTER VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

In dit hoofdstuk wordt nader ingegaan op de eigen opdracht van de minister van Brusselse Aangelegenheden.

Deze bevoegdheid kan worden opgedeeld in vier pakketten :

1. De coördinatie van het Vlaams beleid ten aanzien van Brussel.
2. De aanwezigheid in het VGC-college en de voogdij over de VGC.
3. Het overleg met Franstalig Brussel, onder meer door de aanwezigheid in het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.
4. De eigen initiatieven ter bevordering van de Vlaamse aanwezigheid te Brussel.

Over de coördinatiebevoegdheid heeft de minister het al eerder in haar inleiding gehad. Wat de VGC betreft, vindt zij het een goede en logische beslissing om de voogdij aan de Brusselaar in de Vlaamse regering te geven. Door haar aanwezigheid op de collegevergaderingen is het mogelijk te anticiperen op eventuele problemen die vanuit de voogdij zouden kunnen worden gesteld. Het is zeker niet de bedoeling van mevrouw Anne Van Asbroeck om betuttelend ten aanzien van de VGC op te treden. Zij hoopt echt dat zij van haar schorsings- of vernietigingsrecht geen gebruik zal moeten maken.

De VGC is een instelling met een grote slagkracht en dynamiek. De minister is dan ook blij dat de Vlaamse regering de dotatie voor 1996, ondanks de budgettaire moeilijkheden, op hetzelfde peil heeft willen houden.

Mevrouw Anne Van Asbroeck kan de leden verzekeren dat zij ook volop gebruik maakt van de wettelijke mogelijkheid om deel te nemen aan de veertiendaagse vergaderingen van het Verenigd College, zelfs al duren die soms maar enkele minuten.

Ook inzake andere gemeenschappelijke dossiers zoals het stedelijk beleid, het KunstenfestivaldesArts, de organisatie van "Brussel, culturele hoofdstad" enzovoort, wil de minister een gesprek met de Franstaligen niet uit de weg gaan.

De minister beschikt ook over een eigen budget van 48 miljoen frank voor initiatieven ter bevordering van de Vlaamse aanwezigheid te Brussel : 19,5 miljoen frank hiervan gaat naar subsidies en 29,2 miljoen frank naar eigen initiatieven.

Mevrouw Anne Van Asbroeck wil de subsidies toekennen op basis van duidelijke criteria en prioriteiten en in overleg met de VGC-administratie. Zij zal vooral projecten betoelagen die een duidelijke meerwaarde leveren voor het imago van Brussel in Vlaanderen of die de Vlaamse aanwezigheid in het stedelijk cultuur gebeuren bevorderen.

Met de eigen initiatieven zal het project "Bruisend Brussel" in een nieuw kleedje worden gestoken. Er staan ook weer enkele Brusseldagen in het buitenland en een Nederlandse week te Brussel op het programma.

Het programma Brusselse aangelegenheden bevat tenslotte nog toelagen van 30,2 miljoen frank voor TV-Brussel ; 19,8 miljoen frank voor het KunstenfestivaldesArts en een dotatie van 50 miljoen frank voor de overgehevelde culturele infrastructuur.

In het besluit van de beleidsbrief signaleert de minister nog enkele problemen die bij een nieuwe dialoog van gemeenschap tot gemeenschap ter sprake moeten worden gebracht, met name de Vlaamse aanwezigheid in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en in de gemeentebesturen. Dat hierbij even de idee van een fusie van de Brusselse gemeenten werd geopperd, heeft in de pers nogal wat weerklank gevonden. Mevrouw Anne Van Asbroeck is er zich van bewust dat het een delicaat onderwerp is, maar zij vindt het ook weinig zinvol het als een taboe-onderwerp te beschouwen.

II. Algemene bespreking

De heer Herman Candries heeft een bedenking bij de in de beleidsbrief voorkomende zinsnede : "een quasi paritair samengestelde Brusselse Hoofdstedelijke regering". Een dergelijke formulering in een officieel document houdt een miskenning in van een typisch kenmerk van de Belgische staatsvorming : het parallellisme tussen de waarborgen van de Franstalige minderheid op nationaal vlak en de waarborgen voor de Brusselse Vlamingen door de pariteit in de federale en de Brusselse regering. In een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap kan deze overeenkomst van jaren geleden niet meer ter discussie worden gesteld.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen stelt dat de Vlamingen niet op een gelijkwaardige manier aan het bestuur over het Brusselse Gewest mogen deelnemen. De Vlaams-Brusselse ministers beheren slechts een klein deel van het budget en de minister-voorzitter van de Brusselse regering, de heer Charles Picqué, is een man van de Franstalige gemeenschap.

De minister geeft toe dat taal niet neutraal kan zijn en dat de pariteit niet geldt voor de gewestelijke staatssecretarissen. Zij waarschuwt wel voor overbodig pessimisme ; er zijn belangrijke zaken verworven zodat de Brusselse Vlamingen volwaardig kunnen participeren aan het beleid.

De heer Herman Candries toont zich ontgoocheld over het verouderd cijfermateriaal in de beleidsbrief en vraagt de minister of zij de cijfers kan actualiseren. Hij wil graag een overzicht bekomen van wat Vlaanderen aan middelen ter beschikking stelt voor de financiering van de Brusselse problemen. Wat betekent de economische dynamiek van Vlaanderen voor Brussel ? Is dat vertaalbaar in cijfers ? Welk is het aandeel van de privé-sector daarin ?

Ook de heer Walter Vandenbossche mist in deze beleidsbrief de benadering van Brussel vanuit een sociaal-economisch perspectief. Elke dag komen 576.000 Vlaamse werknemers in de hoofdstad hun brood verdienen, waarmee meteen de betekenis van Brussel voor Vlaanderen wordt onderstreept.

Mevrouw Anne Van Asbroeck antwoordt dat een beleidsbrief nooit exhaustief kan zijn. Volgens haar kan het verzamelen van geactualiseerd cijfermateriaal en statistieken best worden toevertrouwd aan de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel, al zal de gevraagde berekening van het aandeel van de privé-sector geen gemakkelijke opgave zijn.

De heer Herman Candries vraagt of de specifieke bepalingen voor Brussel in de decreten niet als een vorm van discriminatie zouden kunnen worden geïnterpreteerd. In dat verband vindt de heer Fred Dielens het voorstel om de "Brusselse luiken" in dit adviescomité te bespreken een goed initiatief, maar stelt hij de vraag naar de daarbij te hanteren procedure. Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis merkt op dat vele Brusselse problemen ook in de andere grootsteden van dit

land terug te vinden zijn en dat zij desondanks vaststelt dat er telkens alleen voor Brussel een uitzondering wordt gemaakt.

Een Brusselse paragraaf in de decreten vindt de minister geen discriminatie. De toepasbaarheid van de Vlaamse decreten in Brussel is immers niet altijd vanzelfsprekend wegens de specifieke institutionele context, de aanwezigheid van de Franstaligen, de multi-culturele omgeving. Als die decreten niet kunnen worden toegepast op Brussel, worden de Brusselse Vlamingen pas echt gediscrimineerd. Mevrouw Anne Van Asbroeck roept de leden van het adviescomité op aandachtig te zijn wanneer zij in andere commissies ontwerpen of voorstellen van decreet bespreken, die een eventueel "Brussels luik" zouden kunnen vergen. Het adviescomité kan ter zake steeds een advies uitbrengen.

De heer Herman Suykerbuyk, voorzitter, beaamt deze zienswijze.

Verschillende sprekers zijn verheugd met de door de minister aangekondigde vormen van gestructureerd overleg. De heer Herman Candries vraagt meer toelichting aangaande de concrete uitwerking van deze overlegstructuren. De heer Leo Goovaerts vindt gestructureerd overleg absoluut noodzakelijk omdat de Brusselse Vlamingen zich meer aangesloten willen voelen bij Vlaanderen en het overleg in dit adviescomité eigenlijk wat beperkt uitvalt. De heren Michiel Vandenbussche en Fred Dielens laten zich positief uit over het voorstel om met de Brusselse regering een samenwerkingsakkoord af te sluiten, al merkt de heer Michiel Vandenbussche op dat de realisatie daarvan bijzonder moeilijk zal zijn. Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wil tevens aandacht voor de noodzakelijke samenwerking met de Franstaligen.

De minister is er van overtuigd dat een samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Brussel tot een oplossing van de gemeenschappelijke problemen kan bijdragen. Een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten behoort tot de bevoegdheid van minister-president Luc Van den Brande. Mevrouw Anne Van Asbroeck kan daarbij de heer Fred Dielens de verzekering geven dat het niet de bedoeling is om het statuut van de Rand te veranderen.

De Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel is voor de minister een zeer belangrijk instrument, omdat het tot nu toe voor de Vlaamse administratie niet zo evident was waarom Brussel een bijzondere aandacht behoefde. In december-januari aanstaande wil de minister door het voorleggen van een eerste vooruitgangsrapport een overzicht geven van de werkzaamheden van deze ambtelijke werkgroep.

De heren Michiel Vandenbussche en Walter Vandenbossche vragen wie de politieke verantwoordelijkheid draagt voor de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel, die een strategisch plan voor Brussel moet tot stand brengen. In dat verband stelt de heer Walter Vandenbossche dat het de politici en niet de ambtenaren zijn die uiteindelijk de finale beslissingen nemen.

De minister heeft overleg met de Franstaligen in het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De heer Leo Goovaerts vindt een mogelijke fusie van de Brusselse gemeenten een goed idee om de positie van de Brusselse Vlamingen op het lokale vlak te verbeteren, maar hij voegt daar onmiddellijk aan toe dat de slaagkansen van een grootscheepse fusie-operatie onzeker zijn. Institutioneel wordt dat geen gemakkelijke zaak.

Mevrouw Anne Van Asbroeck noemt de fusie van gemeenten een interessante denkpiste – bepaalde problemen

kunnen daardoor gemakkelijker worden opgelost – maar waarschuwt tevens voor te overdreven verwachtingen ; de toekomst van de Brusselse Vlamingen zal daarmee niet worden verzekerd. Voorafgaandelijk aan het gesprek over de fusies, moeten de verschillende scenario's nog worden bestudeerd.

De heer Leo Goovaerts constateert dat de dotatie aan de VGC op hetzelfde peil blijft behouden, maar dat terzelfdertijd binnen de Brusselse Hoofdstedelijke Raad door de Brusselse Vlamingen 280 miljoen frank aan trekkingsrechten wordt afgestaan. Hij vraagt zich bezorgd af of Vlaanderen in de toekomst nog ruime financiële middelen ter beschikking van de VGC zal willen stellen, als de VGC zelf van haar mogelijkheden structureel afziet.

De minister stelt vast dat aan de dotatie, ondanks de besparingen, niet wordt geraakt. Zij wijst erop dat het haar taak is als toezichthoudend minister erover te waken dat de begroting van de VGC efficiënt wordt gebruikt. Verkwisting zou een reactie uit Vlaanderen uitlokken. Mevrouw Anne Van Asbroeck zal erop toezien dat de dotatie op hetzelfde peil blijft omdat de VGC in de toekomst door de overdracht van het provinciaal onderwijs met stijgende uitgaven zal worden geconfronteerd. Over de derving aan trekkingsrechten wil zij zich niet uitspreken, omdat zij meent dat dit een interne zaak van de Brusselse Vlamingen is.

In de beleidsbrief wordt de verbondenheid tussen Vlaanderen en Brussel sterk in de verf gezet, maar ondertussen ziet de heer Leo Goovaerts de positie van de Brusselse Vlamingen gestadig achteruitgaan. De vergrijzing en de stadsvlucht dragen daar in sterke mate toe bij. Vlaanderen kan de Brusselse situatie nauwelijks aanvoelen en voert een aanwezigheidspolitiek – door vastgoed en ambtenaren – om het dalend aantal Brusselse Vlamingen op te vangen. Het is de hoogste tijd om op korte termijn de vicieuze cirkel te doorbreken in plaats van verder algemeenheden te herhalen die vijf, zes jaar geleden ook al werden gezegd. De Brusselse Vlamingen moeten zich op een meer brutale manier tot Vlaanderen richten en Vlaanderen moet maar eens duidelijk maken waar het naar toe wil met Brussel. Ambtenaren van de VGC moeten in Brussel komen wonen.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis kan het pessimisme van haar collega Leo Goovaerts niet helemaal delen. Deels omwille van het mobiliteitsprobleem komen gelukkig nog jonge Vlamingen in Brussel wonen, mensen die bewust bij hun leefwereld en werk willen blijven.

De minister ontkent dat de Vlaamse regering geen visie op Brussel zou hebben : in het regeerakkoord wordt uitdrukkelijk gesteld dat Brussel de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap blijft en dat Vlaanderen in zijn hoofdstad moet investeren.

Aan de heer Leo Goovaerts antwoordt zij dat voor ambtenaren geen woonplicht kan worden opgelegd. Enkel stimulerende maatregelen zijn mogelijk.

De heer Michiel Vandenbussche vindt sterke en zwakke punten in de beleidsbrief. De andere benadering – vanuit de invalshoek "stadsproject" heeft hem aangenaam verrast, er is geen wollig taalgebruik en het document is cijfermatig sterk onderbouwd en met terreinkennis geschreven. Als zwakke punten vermeldt hij het stilzwijgen over de herziening van de financieringswet naar 1999 toe, het ontbreken van de internationale dimensie en het gebrek aan coherentie tussen de beleidsbrieven van de ministers Anne Van Asbroeck en Luc Martens.

Mevrouw Anne Van Asbroeck verklaart de benadering vanuit het "stadsproject" door erop te wijzen dat het stedelijk beleid juist een topprioriteit van deze Vlaamse regering is. Zij signaleert dat de herziening van de financieringswet tot de bevoegdheid van de minister-president behoort. De internationale dimensie is opgenomen in "Bruisend Brussel" : in het najaar wordt een Nederlandse veertiendaagse gepland. Voor de realisatie van een Vlaams-Nederlands huis moeten de Nederlanders financieel over de brug komen.

De heer Walter Vandenbossche wil het statuut van deze beleidsbrief kennen en vraagt of er nog een inbreng kan zijn van het adviescomité. Bij het bekijken van de uitzendingen van TV-Brussel twijfelt hij vaak tussen TV-Brussel of TV-de Donnée : geconfronteerd met een enorme Franstalige macht, is het voor de Vlaams-Brusselse politici moeilijk een zekere naam bekendheid te verwerven. Brussel wordt culturele hoofdstad in 2000 ; de heer Walter Vandenbossche vraagt de minister haar collega's te overtuigen dit initiatief met heel wat middelen te steunen zodat Brussel niet enkel als een Franstalige stad kan worden voorgesteld.

Voor de minister is de beleidsbrief een document op basis waarvan een uitwisseling van ideeën kan plaatsvinden en zij haalt daarbij de interessante voorstellen van de heer Herman Candries aan. Wat TV-Brussel betreft, onderschat zij de kracht van dit medium zeker niet, maar wil zij ook de vrijheid van de pers niet beknotten. Voor haar is het zeker dat "Brussel-culturele hoofdstad" geen loutere Franstalige bedoening mag zijn.

Bij de lectuur van de beleidsbrieven over onderwijs en cultuur maken de heren Michiel Vandenbusche en Walter Vandenbossche zich zorgen over de manier waarop de collega's van minister Anne Van Asbroeck Brussel en de Vlaamse Gemeenschap in Brussel benaderen. Kan er sprake zijn van een cultuurbeleid zonder dat in de desbetreffende beleidsbrief de VGC ook maar een keer wordt vermeld ? Staat de minister niet geïsoleerd binnen de Vlaamse regering ?

Mevrouw Anne Van Asbroeck antwoordt dat iedere minister zijn of haar beleidsbrief opstelt en daar dan ook de verantwoordelijkheid voor draagt. Over de Brusselse dossiers wordt binnen de regering of tussen de kabinetten overleg gepleegd. Wanneer bepaalde collega's leden met hun vragen naar mevrouw Anne Van Asbroeck doorverwijzen, is dat een bewijs dat zij als een volwaardig minister wordt erkend. Het is de taak van de parlementsleden om de ministers te onderwerpen en op hun tekortkomingen te wijzen. De minister van Brusselse Aangelegenheden zal van haar kant de functie van "waakhond" vervullen om aandacht voor Brussel te vragen.

De heren Michiel Vandenbussche en Fred Dielens vragen ook aandacht voor onze verhouding met de anderstaligen en de allochtonen. Het is uiterst belangrijk dat deze mensen een beter beeld krijgen van onszelf door hen te laten kennismaken met ons rijk sociaal-cultureel leven. In die context verkiest de heer Fred Dielens het contact met de in Brussel levende Marokkanen en Turken boven het uitdelen van een folder in het buitenland.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen denkt dat de minister vanuit haar bevoegdheid weinig kan doen om de talrijke problemen op te lossen. De Nederlandstalige Brusselaars zijn een minderheid geworden in hun eigen stad en de overleving van die minderheid moet onze grootste bekommernis zijn.

In de beleidsbrief is deze zorg niet altijd terug te vinden ; de heer Luk Van Nieuwenhuysen vermeldt daarbij de interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg en het plan om

de gemeenschapscentra als draaischijf voor de integratie te gebruiken. Het document stelt ook bepaalde zaken te rooskleurig voor : inzake de naleving van de taalwetten en de Vlaamse aanwezigheid op het lokale niveau kan de situatie ronduit dramatisch worden genoemd. Hoe denkt de minister de toepassing van de taalwetgeving in de welzijns- en gezondheidssector te verzekeren ?

Tenslotte vermeldt de heer Luk Van Nieuwenhuysen dat hij de opening van "Bruisend Brussel" in Haarlem heeft bijgewoond en dat die allesbehalve levendige tentoonstelling hem niet heeft kunnen begeisteren. Hij vraagt de minister of er echt geen verbetering mogelijk is.

Mevrouw Anne Van Asbroeck wijst erop dat het haar taak is om in het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie over de toepassing van de taalwetgeving te waken. De driemaandelijke rapporten over de toepassing van de taalwetten heeft zij nog niet gezien en zij zal er naar informeren.

De tentoonstelling in het kader van de viering "750 jaar stadsrechten" in Haarlem was niet de hele tentoonstelling, zoals die in de Europese hoofdsteden loopt, maar er was wel een debat, een lezing door Frans Marijnen en een orgelconcert door de organist-titularis van de Sint-Michielskathedraal. Bij de talrijke bezoekers werden vele positieve reacties opgetekend.

In de toekomst zal aan de inhoud van de campagne "Bruisend Brussel" worden gesleuteld : er komt meer aandacht voor het multiculturele, het verdraagzame en het tolerante Brussel. De minister dankt de heer Luk Van Nieuwenhuysen voor zijn suggestie terzake.

De heer Etienne Van Vaerenbergh stelt dat de samenwerking tussen Vlamingen en Franstaligen te Brussel op termijn nefaste gevolgen zal hebben voor de Vlamingen, die als groep minder herkenbaar zullen worden. Dezelfde mentaliteit vindt hij voor een stukje terug in deze beleidsbrief. De fout ligt bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, terwijl de Vlamingen met hun gemeenschapsbevoegdheden helpen om te blussen. Er zijn teveel Franstaligen in onze scholen, jeugthuizen en gemeenschapscentra. Manifestaties als het Kunstfestival des Arts versterken de tweetaligheid ; de Franstaligen benijden onze infrastructuur. Enkel naar macht en geld wordt geluisterd, al de rest is praat voor de vaak. De heer Etienne Van Vaerenbergh doet een oproep tot het federale parlement om de taalwetgeving te vervolledigen en bij niet-naleving ervan afdwingbare strafsancities op te leggen. Enkel macht zal en kan de zaken doen veranderen.

III. Indicatieve stemmingen

De aan het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant toegewezen decreetsbepalingen en programma van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 worden bij indicatieve stemming aangenomen met 5 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Met een zelfde stemuitslag verklaart het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant de administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996 in overeenstemming met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996.

De verslaggever,

De voorzitter,

Walter VANDENBOSSCHE

Herman SUYKERBUYK
